

[Holmberg.]

riale for fra færdselssikkerhedskommissionen — at de allerfleste af ulykkerne skyldes menneskelig svigt. Det er også muligt, vi skal kigge lidt nærmere på det, der har relation til det menneskelige i forbindelse med kørelæreruddannelsen, for det er egentlig relativt få tilfælde, hvor det er det mekaniske, det gælder; hvis det bare var det, var det betydelig nemmere at rette. Vognene kan synes, og de kan gøres mere driftssikre, og det skal også gøres. Jeg erkender naturligvis åbent, at når der sker ulykker, er der mange medvirkende årsager dertil, men som jeg sagde før, er den menneskelige svigt den helt afgørende ulykkesfaktor.

Til sidst vil jeg nævne noget over for justitsministeren, skønt det kun indirekte har relation til lovforslaget. Der er flere ting, som kan hjælpe, der er også mange ting, men der er én ting, som jeg er overbevist om hjælper, og det er mere politi, for min skyld gerne civilt politi.

Nu ved jeg godt, at politiets arbejde bliver lettet lidt ved, at de ikke skal gå og se efter ulovligt parkerede biler. Men jeg vil henstille til justitsministerens overvejelse, selv om jeg ved, det kan være svært at søge nye bevillinger i øjeblikket, dog at gøre det. Jeg er nemlig overbevist om, at det vil være en billig foranstaltning rent nationaløkonomisk, hvis man gør det op i kroner og øre — for slet ikke at tale om de menneskelige tragedier og de alt for mange ulykker.

Med disse bemærkninger kan jeg naturligvis tilsige mit partis absolutte velvilje i det udvalgsarbejde, som kommer.

Nordqvist: Det fremgår allerede af de foregående indlæg, at vi er i den paradoksale situation, at det, vi formentlig skal beskæftige os mest med under udvalgsbehandlingen, er det, der ikke står i lovforslaget, nemlig promillegrænser og hastighedsbegrænsninger. Inden jeg går over til disse to væsentlige problemer, skal jeg gøre nogle bemærkninger til lovforslaget, som jeg i det hele kan anbefale.

Der kan næppe være tvivl om, at justitsministeren til de mange laurbær, han allerede har fået, kan føje endnu en hyldest og tak fra sine mere ungdommelige venner for sin progressive indstilling til knallertalderen. Selv om folkesundheden får endnu et

knæk, erkender jeg, at der er behov for at nedsætte aldersgrænsen. Men jeg deler ministerens betænkeligheder ved udsigten til, at færdselsuheldenes antal vil stige, og jeg beder derfor ministeren om at undersøge, om ikke der er mulighed for i forbindelse med gennemførelsen af dette lovforslag gennem skoler, gennem Rådet for større Færdselssikkerhed at iværksætte en kampagne, der fortæller ungdommen, at det er meget farligere at færdes i trafikken på et motoriseret køretøj.

Ministeren berører i den forbindelse et andet ømtåligt problem, nemlig støjgrænserne. Langt de fleste kan vel acceptere, at også unge anvender knallert på vej til skole og erhverv, men det kniber unægtelig med forståelsen, når der arrangeres dirt-track løb i boligkvarterer i de stille aftentimer, hvilket jo jævntiden sker, også fordi de pågældende ikke har andre steder at vride gas-håndtaget i bund. Jeg vil derfor henstille til ministeren at fremskynde det arbejde, der er i gang for på forskellig vis at nedsætte støjgenerne.

Den foreslåede ændring under nr. 7 af § 70 har mange praktikere jo sukket efter i årevis. Herefter vil anke, for så vidt angår kørekortsfortabelse i tilfælde af groft uforsvarlig kørsel, få opsættende virkning, og det er så sandt, som det er skrevet i bemærkningerne, at det her drejer sig om sager, hvis udfald kan være meget tvivlsomt, og som derfor ofte prøves i flere instanser. Jeg nærer ingen betænkeligheder ved i disse sager eventuelt at udsætte kørekortsfortabelsen, til ankeinstansen har talt.

Men det faktum, at disse sager volder domstolene store kvaler, rejser unægtelig det spørgsmål, om ikke det reelle indhold af § 70, stk. 1, burde ændres, således at der skabes nogenlunde sikkerhed for, at man rammer de tilfælde, hvor det virkelig er betænkeligt at lade vedkommende føre motorkøretøj, i hvert fald for et stykke tid. I dag ses kun på den enkeltstående handling; alle, selv meget dygtige, erfarne og omhyggelige motorførere, kan dumpe i og blive dømt efter § 70, stk. 1. Meget små detaljer, f. eks. solen i ryggen, kan ændre dommen, og det er min fornemmelse, at folk har svært ved at følge med i denne specielle juridiske sprogbrug. Ofte er det vist sådan, at det er nødvendigt for at få tiltalte dømt at